DE MAN EN DE SLANG

Marcel van der Voort

In de literaire nalatenschap van de Amerikaanse journalist en schrijver Ambrose Bierce (1842-1914?) trof ik het verhaal 'De man en de slang' aan. Het is een verhaal dat gebaseerd is op het volksgeloof dat slangen in staat zijn om prooidieren, maar ook mensen te hypnotiseren en te doden.

Hoofdpersoon en toekomstig slachtoffer Harker Brayton is te gast bij zijn vriend dr. During, een wetenschapper met een voorkeur voor reptielen. During heeft zijn eigen reptielen ondergebracht in een aparte vleugel van zijn huis, de Snakery. Als het verhaal begint, zit Brayton te lezen in zijn kamer. Hij heeft net een zin gelezen in Morryster's Marvells of Science die aan het einde van het verhaal niet gespeend blijkt te zijn van ironie: 'Het enige wonder in deze zaak is dat de wijzen en geleerden in de tijd van Morryster zulke onzin geloofden die door de meesten, zelfs de onwetenden onder ons, wordt verworpen.' Onder deze overpeinzing had hij zijn boek even laten zakken en als bij toeval ziet hij twee lichtpuntjes onder zijn bed liggen, ongeveer 2,5 cm uit elkaar. Hij schenkt er geen aandacht aan en vervolgt zijn bezigheid. Toch kan hij die lichtpuntjes niet meer ongezien maken en opnieuw laat hij zijn boek zakken. De lichtpuntjes lijken feller te zijn geworden en ook wel enigszins dichterbij te zijn gekomen. Als hij met meer aandacht kijkt, ziet hij dat die twee felle lichtjes de ogen van een slang zijn. Hij herkent de soort niet, maar ziet wel dat het een formidabel exemplaar is en zo dik is als zijn bovenarm. De ogen hebben een vreemde invloed op hem. Hij kan zijn lezen niet meer vervolgen en staat op van zijn stoel. Hij kan amper een stap in de richting van de slang zetten, geparalyseerd als hij is. Centimeter voor centimeter wordt hij niettemin naar het dier toegetrokken. Dan treft hem een harde slag op borst en gezicht en valt hij op de vloer. Hij probeert zich op te richten en kijkt met ont-

THE MAN AND THE SNAKE

Marcel van der Voort

In the literary legacy of the American journalist and writer Ambrose Bierce (1842-1914?) I found the story 'The man and the snake'. It is a story based on the popular belief that snakes can hypnotize and kill both prey and humans.

Protagonist and future victim Harker Brayton is a guest of his friend Dr. During, a scientist with a penchant for reptiles. During has housed his own reptiles in a separate wing of his home, the Snakery. As the story begins, Brayton is reading in his room. He has just read a sentence in Morryster's *Marvells of Science* which is not without irony at the end of the story: 'The only marvel in this matter is that the wise and learned in Morryster's days should have believed such nonsense as is rejected by most of even the ignorant in ours.' Under this contemplation, he had even lowered his book and, as if by chance, saw two points of light lying under his bed, about an inch apart. He pays no attention to it and continues his reading. Yet he cannot ignore those bright spots and he lowers his book again. The points of light seem to have become brighter and seem to have moved closer. When he looks closer, he sees that those two bright lights are the eyes of a snake. He does not recognize the species but sees that it is a formidable specimen, as thick as his upper arm. The eyes have a strange influence on him. He cannot read any further and gets up from his chair. He can hardly take a step towards the jargon, paralyzed as he is. Yet inch by inch he is pulled towards the animal. Then he feels a hard blow on his chest and face and falls to the ground. He tries to get up and looks in horror into the fierce eyes of the snake, which did not move itself during his fall.

Meanwhile, Dr. During and his wife are sitting in the library, where he tells her about his new acquisition, an ophiophagus. Then they hear an icy cry from elsewhere in the house and

zetting in de felle ogen van de slang, die zich niet heeft bewogen tijdens zijn val.

Dr. During en zijn vrouw zitten ondertussen in de bibliotheek, waar hij haar vertelt over zijn nieuwe aanwinst, een ophiophagus. Dan horen ze elders uit het huis een ijselijke kreet klinken en geschrokken haasten ze zich beiden naar de kamer van hun gast. Die treffen ze levenloos op de vloer aan. Als During zich bukt om zijn onfortuinlijke vriend te onderzoeken, ziet hij een slang onder het bed liggen. Hij grijpt het dier en smijt het in de kamer, waar het over de vloer glijdt en tegen de muur tot stilstand komt. Het blijkt een pluchen knuffelslang te zijn, met glanzende schoenknopen als ogen, bedoeld om de tocht onder de deur tegen te houden…

Schatplichtig aan Brandt Aymar, *Treasury of snake lore*. Greenberg: Publisher, New York, 1956, 124-129.

startled they both hasten to their guest's room. They find him lifeless on the floor. When During bends down to examine his hapless friend, he sees a snake lying under the bed. He grabs the animal and hurls it into the room, where it slides across the floor and comes to rest against the wall. It turns out to be a stuffed snake, with shiny shoe buttons for eyes, meant to stop the draft under the door…

Indebted to Brandt Aymar, *Treasury of snake lore*. Greenberg: Publisher, New York, 1956, 124-129.

Translation into English by Marcel van der Voort.